

Hirdetések és nyiltterek felvételének arszabály szerint a kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szám. Csak bérmentes levelek fogadtnak el.

Hadmentességi díj.

Egy csomó adófelmentési javaslat tárgyalatik, tárgyalatott és fog még tárgyalatani a képviselőházban. Mikor 1849-ben a függetlenség haroz moraja elcsendesült, midőn a honfiak már bitón vagy golyó által kiszendvedtek, börtön sötétjébe eltemetettek vagy idegen föld kietlen bércei közé eljűdostak: akkor következett ránk olyan korszak, a milyen a mai. Az volt az első, ez a második. Akkor Hay nau volt nálunk az ur, most pedig Tisza a Kálmán.

Nem úgy van az tisztelt miniszterei az adóemelésemnek. Azt az igazságos tíz milliót egy vagy más czímen ugyanaz a kö-zönség izzadja ki, a kit már az igazságtalan nyolczvan-kilenczven millióért minden nap exquáltak.

Budapest, december 4. A czár élete elleni merényletéről alább közlünk némely részleteket s olvasóink figyelmét ezen jelentésekre utaljuk.

Indiában roppant elkéseredést okozott a szabaddalmi adó (licence tax) törvény behozatala sir John Strachey által. Még a kü-lönbön nagyon is mérsékelt és a kormány minden tetteit magasztaló „Pioneer” című lap is azt mondja, hogy ezen törvény csak arra fog szolgálni, hogy Indiában az illoyalitást növelje.

Az észak-amerikai egyesült államokból azt jelentik, hogy ott a többségűségű anyira elharapódzott, hogy az elnök Hayes kijelentette, miszerint a kongresszus kénytelen lesz törvényt hozni ezen bűn ellen és azokat, kik ilyet elkövetnek, polgári jogait elvesztésével büntetni.

A francia kamarákban még mindig tart a pártok közt a vita a miniszterium elibe terjesztendő program felett, Louis Blanc azt tartja, hogy ha ezen programot a miniszterium elibe terjesztik elfogadás végett, ez elveszi a cselekvési szabadságát.

Olaszországban a kormány és a balpárt egyik vezére, Crispien közt, egyezmény jött létre és ez utóbbi megígérte a kormányt, hogy azt az örlési törvény elterjesztésében támogatni fogja.

A „Kölnische Ztg.” két egyén elfogatásáról Jakirch Grafenstaedenben tesz jelentést. Ezen emberek rajta kapták, hogy vártereket rajzoltak Szállásai is megmóltoztattak, s itt még több ily várter rajzokat és kompromittált iratokat találtak.

A „Panfulla” a pápa egy körleveléről az ir püspökökhöz tesz jelentést, melyben őket felszólítja, követnének el mindent az ir agrárius mozgalom lecsillapítására.

A muszka czár elleni merénylet.

A „Moskovskija Vjedomosti” december 4-dikéről táviratban közli, hogy az orosz kormány a következők között, a czár ellen tervezett merényletéről: A kiadott raudet szerint a császári vonat délután 12 órakor robbant ki a szimferopol pályaudvarból.

A mint ez a vonat még körülbelül 2 1/2 versztnyire volt a moszkvai pályaudvartól, egyszerre igen erős robbanás hallatszott, és a tudósítók kocsija ingadozni kezdett, míg végül egy erős lökés megállította. A midőn a tudósítók kiszállt a kocsiból látta a megörtént robbanás nyomait.

Azzal áll elő a kormány s azzal állnak elő csatlói, hogy az új-adók igazságosak. Azt mondják: fel lehet emelni a petroleumadót, mert az emberek nagy luxust tőnek a világgal és aztán a főle-emelt adónak egy részét a külföldi kénytelenek megfizetni. Azt mondják: fel lehet emelni a nyeresémadót, mert a ki lutrin nem nyer, az ugy sem fizeti, a ki pedig nyer, az szivesen megfizeti.

Budapest, december 4. A főrendiház f. évi december hó 5-én d. u. 1/2 órákor ülést tart. Halas városa legutóbb tartott közgyűlésén a budapest-zimonyi vasút kiépítéséhez, az a Halas-Szabadkának vezetettnek, megszavazott ingen területet 4/1 mérföldre 24,000 frt értékben, 20,000 napszakot, megváltható 1 frtjával, mi tesz 20,000 frtot és készpénzt 50,000 frtot, vagyis összesen 94,000 frtot.

Az igazságügyminiszterium kebelében — mint erről legközelebb Pauler Tivadar igazságügyminiszter a képviselőház pénzügyi bizottságban rövid jelentést tett — törvénytjavaslat van munkában a bűnvádi eljárás és rabtartási költségek behajtásának szabályozásáról. E czimen évenként közel egy millió frt a kiadás, míg a bevétel, a bűnvádi eljárás és rabtartási költségek megtérült összege alig megévenként 160 ezer frtra. A mintegy 800 ezer frtra menő óriási hiány egyik és pedig főoka minden esetre a vádlottak és fegyenczek vagyontalanságában keresendő, de jelentékeny összeg azért is maradnak behajlatlanul, mert a királyi ügyészségek kel-lő idővel a behajtás szorgalmazására nem rendelkeznek s mert a költségeknek a vég-rehajtás alkalmával behajlatlansága után azok többé evidenciában senki nem tartja s később, midőn a vádlottak s fegyenczek vagy-hozhoz jutnak, senki sem hajlja be. E bajon most az igazságügyminiszter segíteni akar s bűnvádi és rabtartási költségek kezelésére, evidenciában tartására s behajtására nézve a közadók kezelésénél gyakorlatban levő módszert akarja a megfelelő módosítással alkalmazni.

Budapest, december 4.

A főrendiház f. évi december hó 5-én d. u. 1/2 órákor ülést tart.

Halas városa legutóbb tartott közgyűlésén a budapest-zimonyi vasút kiépítéséhez, az a Halas-Szabadkának vezetettnek, megszavazott ingen területet 4/1 mérföldre 24,000 frt értékben, 20,000 napszakot, megváltható 1 frtjával, mi tesz 20,000 frtot és készpénzt 50,000 frtot, vagyis összesen 94,000 frtot.

Az igazságügyminiszterium kebelében — mint erről legközelebb Pauler Tivadar igazságügyminiszter a képviselőház pénzügyi bizottságban rövid jelentést tett — törvénytjavaslat van munkában a bűnvádi eljárás és rabtartási költségek behajtásának szabályozásáról. E czimen évenként közel egy millió frt a kiadás, míg a bevétel, a bűnvádi eljárás és rabtartási költségek megtérült összege alig megévenként 160 ezer frtra. A mintegy 800 ezer frtra menő óriási hiány egyik és pedig főoka minden esetre a vádlottak és fegyenczek vagyontalanságában keresendő, de jelentékeny összeg azért is maradnak behajlatlanul, mert a királyi ügyészségek kel-lő idővel a behajtás szorgalmazására nem rendelkeznek s mert a költségeknek a vég-rehajtás alkalmával behajlatlansága után azok többé evidenciában senki nem tartja s később, midőn a vádlottak s fegyenczek vagy-hozhoz jutnak, senki sem hajlja be. E bajon most az igazságügyminiszter segíteni akar s bűnvádi és rabtartási költségek kezelésére, evidenciában tartására s behajtására nézve a közadók kezelésénél gyakorlatban levő módszert akarja a megfelelő módosítással alkalmazni.

kokat hozok fel, e körben megtagadnak és mindenütt ajót mutatnak nekem.

— Ezzel már az imént is fenyegettél.

— Igen, és a mellet maradtok.

Ha csak ez lenne minden, te kivihetnél két tervedet; ma este vagy holnap elfognának, még mielőtt valkivel szólhatna valoda, ha mindjárt a kezdettel állók el, te eltagadhatod, ha férjedhez fordulok (ezen ember imád téged) te férjéhez borulsz; a te feltételek erőlködéssel elmondhatod neki, hogy e halálpénz még házságod előtt történt, és következtetésképp nincs joga a multra felté-kenyek lenni. Igaz, hogy egy kissé bemooskoiva jutnál ki a dolgoból, de végre is kivergődnél, és nekem drágán kellene adnom elbűszésemért.

— Végre, mit akarsz tenni?

— Figyél, majd rád jövök. Lásd, a nők mindig nagy hibát követnek el, ha irnak, és ha egy este a szokott órában nem jönnek haza, egy jó barátom, vagy ha úgy tetszik egy barátiném — reménytelen nem vagy feltékeny — lepecséltelve vagy tizenkét levelet, magához fog venni, és ezeket rögtön kézbesítendi Tenard de Marby urnak.

Aurelia izgatottan felkelt; tekintetét merőben a fiatal emberre szegezte, és meg akart győződni, vajjon ez nem hazudott-e?

— Te itt egy regét beszélsz, szolt a nő; te meg akarsz ijeszteni. Kitől vannak a levelek?

— Saját kezzedel irtad alá és egy embernek szólnak, kit te nagyon szeretnél, de Farge Aristidestnek.

Aurelia irtóztatóan eléspadt; le volt sújtva, egy karszéke bonylatlott és így szolt:

— E levelek nálád vannak? ...

— És akkor a legsajátságosabb eszmék járták át agyát. Ezen elvesztett levelek elfűnését most már világosan megmagyarázhatta magának. Mindenkit maga után idélt meg és egy pillanatra sem habozott nővérét vádolni.

A férfi, ki me hozzá jött, ki ifjúkori barátja és első kedvese volt, most mint a nő küldöttje szerepelt, kit ő ellenszögének, vetélytársójának tartott, és kint a vérrokonság érzélete átcsapott a gyűlöletbe. Most már mindent értett; felhevült agya lehetségesebb tartotta a legszetlenebb gondolatait. Azt hitte, hogy jól sejt.

A levelek nővérénél voltak, és midőn nővére

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZÁJA.

A szép himlőhelyes.

BOUVIER ELEK REGÉNYE.

MÁSODIK RÉSZ.

Egy párisi csillag.

III.

Egy estély következménye.

(Folytatás.)

— Oh! mi nem szoktuk meg e modort. Bizton tegezhetsz, kedves szépm. Ne hazudj, vald meg nyíltan esztelenségedet; épen mert megismer-tél, azért fogadtál így.

— Mi okból tettem volna? Ön soha sem kért tőlem semmit; hajdan barátom volt; sőt el-lenkezőleg, ha megismerve önt láttam volna, hogy szerencsétlen, bizonyonyi kezemet nyujtom önnek.

— Barátod? Vetés oda a férfi nevére; barátod! ejnye, ejnye, ne tréfáljunk; nevezd ki a dol-gokat valódi nevükön. Ha mielőbb szabadulni akarsz tőlem, szóljunk nyíltan. Igaz! nagyon fájdalmas réam nézve, hogy egy nő kit szerettem, és ki engem viszontszeretett, így szolt hozzám! Te még egészen kicsiny voltál Aurelia, midőn így szoltál hozzám: „Gyula te vagy az első férfi kit szeretek, és egész életemben foglalk szeretni.” Ah! akkor másképp gondolkoztál mint ma; szived oly egyszerű volt, mint öltözeted: kevéssel bírtál, de e kevére sem fektettél súlyt.

— Ön az oka mindennek, ön tanácsolta, hogy tegyek rosszat, és cselekedjem rosszul.

— Mit mondasz? Én tanácsoltam e az öre-get? Gondolj vissza, hogy az nap midőn ezt meg-tudtam, titlegyekkel mondtam nekod köszönetet. Ezen emlékre Aurelia megrázkódt.

Féltre tekintett a nyomorultra, és így kezelt el-látálni rajjon ez órában nines e szándéka ismételni a jelenetet, melynek emlékéit felidézte.

A nő hevesen így szolt:

— Végre, mit akarsz?

— Ah! így már jobban ismerek réad. De ne hamarkodjunk el semmit. Én a legjobb gondolataim jöttöm, én megismertelek, szebbnek találtam, mint valaha, és így szoltam önmagamhoz: mi igen jól illenék össze és miérnt ne élészhetnénk fel a jelenben a multnak némány óráját?

— És te ezért jöttél? kiáltá Aurelia valóban elrémülve.

Gyula szánakozóan mosolygott és így folytatta: — Oh! légy nyugodt, ezen eszme nagyon mulekony volt. Fogadtalásod hamar elűzte személyemet és én komolyabb dolgokra tértem át. A világom mindennek meg van a maga ára, ha valaki nem fizet szerellemel, fizessen pénzzel.

— Mint hajdan, szolt Aurelia megvetően.

— Igen, igen, mint hajdan, én ezért nem pirulok.

— Végre, mit akarsz?

— Már kimondtam a pénzt.

— Mennyit?

— A mennyire szükségem lesz.

— Hogyan?

— Ez elrémít! de gondold meg, hogy mit hártasz el ezzel. Ha ma este azon deli ifjúk egy-két, kikkel te oly keszesen táncoltál, karon fog-tam volna — például a kis marquis — és albe-széltem volna szerelmünköt, régi szerelmünköt vagy pedig mindent az öregred! ... mit gondolsz, hogy azt snabtan e hallgatóságom? Mit gondolsz, efféle közlések nem idéznének e nagy forgoragást elő Marby báróné imádói közt?

— Te mernéd ezt tenni? — kérde Aurelia aggdóva.

— Te jól tudod, hogy mindent megteszek, mi hasznomra van; te jól tudod, hogy a lelkifur-dalások soha sem fognak engem megölni ...

— De én ma, ha iment távozál ...

A férfi vállat vont és így felelt: — Ne alkudozzunk Aurelia, a vesztés te lennél ... tudod-e mit gondoltam a hosszú órák alatt, melyeket itt e függönyök mögött töltöt-tem? Tudod-e mily árt akartam kezdetben köve-telni? Tudod-e mily ragyogó szépséggedben, fényes bái állonydóben láttalak; láttam csobból tekintetedet, mely újra lángra labbant szívemet, és így szoltam magamban: Ime ezt fogom követelni; e ház-nál sok szolja van, egygyel több vagy kevesebb, az már mindegy; fogadjon engem szolgálatába; én meghitje leszek, férje gyakran távol van, én helyettesíteni fogom, így örködhetem feléte, és

lak, mint valaha, és így szoltam önmagamhoz: mi igen jól illenék össze és miérnt ne élészhetnénk fel a jelenben a multnak némány óráját?

— És te ezért jöttél? kiáltá Aurelia valóban elrémülve.

Gyula szánakozóan mosolygott és így folytatta: — Oh! légy nyugodt, ezen eszme nagyon mulekony volt. Fogadtalásod hamar elűzte személyemet és én komolyabb dolgokra tértem át. A világom mindennek meg van a maga ára, ha valaki nem fizet szerellemel, fizessen pénzzel.

— Mint hajdan, szolt Aurelia megvetően.

— Igen, igen, mint hajdan, én ezért nem pirulok.

— Végre, mit akarsz?

— Már kimondtam a pénzt.

— Mennyit?

— A mennyire szükségem lesz.

— Hogyan?

— Ez elrémít! de gondold meg, hogy mit hártasz el ezzel. Ha ma este azon deli ifjúk egy-két, kikkel te oly keszesen táncoltál, karon fog-tam volna — például a kis marquis — és albe-széltem volna szerelmünköt, régi szerelmünköt vagy pedig mindent az öregred! ... mit gondolsz, hogy azt snabtan e hallgatóságom? Mit gondolsz, efféle közlések nem idéznének e nagy forgoragást elő Marby báróné imádói közt?

— Te mernéd ezt tenni? — kérde Aurelia aggdóva.

— Te jól tudod, hogy mindent megteszek, mi hasznomra van; te jól tudod, hogy a lelkifur-dalások soha sem fognak engem megölni ...

— De én ma, ha iment távozál ...

A férfi vállat vont és így felelt: — Ne alkudozzunk Aurelia, a vesztés te lennél ... tudod-e mit gondoltam a hosszú órák alatt, melyeket itt e függönyök mögött töltöt-tem? Tudod-e mily árt akartam kezdetben köve-telni? Tudod-e mily ragyogó szépséggedben, fényes bái állonydóben láttalak; láttam csobból tekintetedet, mely újra lángra labbant szívemet, és így szoltam magamban: Ime ezt fogom követelni; e ház-nál sok szolja van, egygyel több vagy kevesebb, az már mindegy; fogadjon engem szolgálatába; én meghitje leszek, férje gyakran távol van, én helyettesíteni fogom, így örködhetem feléte, és

— Nos tehát, majd örköre elosztatom ezen eszmét. Hallgasd meg, hogy én mit tudok rólad. Te egy derék emberhez mentél nőül, férjed heves, durva, goromba, de becsületes ember, ki téged a legistenségesebb asszonynak tart. Ti gazdagok lettek, és te elhittetted vele, hogy a pénz, mely más oldalról folyt be, azon szorgalom méltó jutalma, melyet ő hivatalában kifejtett; e részben is úgy jártál el, mint a nők, ha elhitetik férjikkel (nálad is kétségkívül így lesz), hogy ékszerreik strassburgi gyémántok, melyekhez potom éru ju-tottak: azonban ezen ékszernek valódiak és valamely imádótló kapták ajándékba. Tudom továbbá, hogy férjed megölte, mint egy kutya, ha megtudná, hogy megcsalad őt; tudom, hogy a körben hol élsz, könnyelmű, ledér asszonynak tartanak, de midőn te mindig elutadad palástolai bolhasádat, sokan rágalmokat tekinik azt, ha rosszat szólnak rólad.

— Mit jelentesen mindez!

— Msjd megérted. Ha én ezen urnak egy szót szolok és állítom meggyőzősítéssel bizonyítom.

Lapunk mai számához feli melléklet van csatolva.

